

ли йма власть мжжъ да ѡстаѣи женà та си: йскѡшавàюще го.

3 Я Исѡсѡъ ѡговори, и рече ймъ: що ви є заповѣдалъ Мѡѡсѣй;

4 Я Онѣи речеха: Мѡѡсѣй є заповѣдалъ да напише кни҃га прѡстѣна, и да ѡстаѣи.

5 Н ѡговори Исѡсѡъ, и рече ймъ: по вàше то твѣрдо сѣраце ви написà Мѡѡсѣй тѣа заповѣдь:

6 Но ѡ началò то на-созданіе то, мжжъ и женà ги є сотворилъ Бгъ.

7 (И рече:) Заради товà ще ѡстаѣи челоѡвѣкъ бащà си и мàйка си, и ще се прилѣпѣи при женà та си.

8 И ще кждатъ двàма та въ єднà плòть: што не сà вѣче двàма, но єднà плòть.

9 Оновà прòчее што є Бгъ соединилъ, челоѡвѣкъ да го не раздѣлává.

10 Н въ кжца та пàки оученицѣ те мѡ го попытáха за товà.

11 Н рече ймъ: кòйто си ѡстаѣи женà та, и ѡженисе за дрѡга, прелюѡдѣйствѡва сѣ неà.

12 И àко женà та ѡстаѣи мжжѡтъ си, и ѡженисе за дрѡгѣго, прелюѡдѣйствѡва.

13 Н принòсѣха мѡ дѣцà, да се прикòсне до нѣхъ: à оученицѣ те се кàраха на онѣа, што ги донòсѣха.

14 Я Исѡсѡъ, катò видѣ разсѣрдѣсе, и рече ймъ: ѡстаѡвѣте дѣцà та да дохòждатъ кодъ мене, и не бранѣте ймъ: защòто на-такѣва є царство то Бжѣе.

15 Истина ви говоримъ: защò кòйто не приѣме царство то Бжѣе катò єднò дѣтє, не шє да влѣзе въ него.

16 Н катò ги пригѡрнà тѡри си ржѣте на нѣхъ, и благослòвлàваше ги.

17 Н катò и влѣзе тòй на пѣтъатъ, прѣтѡрчà єдинъ челоѡвѣкъ, и клекнà на колѣна та си прѣдъ него, и попытà го: оучителю благѣй, що да напѣрвимъ да наслѣдимъ живòтъ вѣчнѣй;

14 Я Исѡсѡъ мѡ рече: що ме вѣкашъ блàгъ; никòй не є блàгъ, тòкмѡ єдинъ Бгъ.

19 Заповѣди те знàшъ: не прелюѡдѣйствѣй: не оукради: не лжесвидѣтелствѣй: не сотвори ѡбѣда никòмѡ: почитай кàщà си и мàйка си.

20 Я тòй ѡговори, и рече мѡ: Оучителю, тѣа сàмѣ сѣчки те сохранилъ ѡ млàдость тà си.

21 Я Исѡсѡъ катò поглѣднà на него возлюбѣ го, и рече мѡ: шòще єднò, ти не достѣга: иди, и што о ймашъ